

Bilag 6.

FINANSMINISTERIET

Bemærkninger til bilag 5.

I skrivelsen af 26. april 1968 tilslutter *Butikshandelens Fællesraad* sig den mindretalsudtalelse, som fællesraadets repræsentant i afskrivningsudvalget har afgivet i dette udvalgs betænkning af 5. marts 1968.

Forskellige spørgsmål, der nævnes i begyndelsen af henvendelsen, skal ikke omtales nærmere her, idet fællesrådet er indstillet på, at dets opfattelse vedrørende disse spørgsmål ikke kan gennemføres for tiden. Man skal med hensyn til disse spørgsmål tillade sig at henvise til den fremstilling, afskrivningsudvalgets betænkning giver af henholdsvis flertallets og mindretallets synspunkter.

Fællesrådet henstiller, at de afskrivningsregler, der er foreslået for erhvervsbygninger inden for industri, landbrug, håndværk og handel, også kommer til at gælde for butikbygninger. Efter fællesraadets opfattelse er butikbygninger måske mere end nogen anden bygningsart genstand for teknisk-økonomisk forældelse. For visse af de bygninger, der er henført til gruppen vedrørende industribygninger m. v., indtræder den teknisk-økonomiske forældelse efter fællesrådets opfattelse langsommere end for butikbygninger.

I betænkningen om bygningsafskrivninger (side 19) udtaler afskrivningsudvalget:

„Hvornår en bygning vil være forældet i teknisk-økonomisk forstand, beror på den fremtidige økonomiske og tekniske udvikling, som man ikke kan have nogen sikker viden om. At fastsætte det åremål, hvorover en bygning bør kunne afskrives med den teknisk-økonomiske forældelse som målestok, lader sig derfor ikke gøre uden et skøn, der vil være behæftet med overordentlig stor

usikkerhed. Det må tale for, at man afholder sig fra at opdele de bygninger, hvorpå der skal kunne foretages afskrivninger, i et større antal grupper med forskellige afskrivningsprocenter.“

Dette er forklaringen på, at der inden for hver af de foreslåede 2 afskrivningsgrupper kan forekomme *enkelttilfælde*, hvor en bygning ligger uden for det gennemsnit, der for gruppen som helhed er forudsat med hensyn til værdiforringelse på grund af teknisk-økonomisk forældelse.

Udvalgsflertallets forslag, der er lagt til grund for lovforslaget, forudsætter derimod, at der *typisk* eller gennemsnitlig er en forskel på de bygninger, der er henført til henholdsvis gruppe 1 og gruppe 2. Om denne saglige vurdering af de 2 grupper hedder det i betænkningen:

„Selv om forholdet bedømmes ud fra kriteriet teknisk-økonomisk forældelse, er det dog den overvejende opfattelse i udvalget, at der er en væsentlig forskel i „levetiden“ for på den ene side landbrugets driftsbygninger samt bygninger, der anvendes til industrielle formål eller formål, som kan sidestilles dermed, og på den anden side butikbygninger o. lign. Ud fra denne opfattelse kan det ikke anses for realistisk at fastsætte et enkelt sæt afskrivningsprocenter (henholdsvis en relativt høj procent gældende for de første år efter bygningens erhvervelse og en lavere procent gældende for senere år, som vil give rimelige — hverken for store eller små — afskrivningsmuligheder for alle de kategorier af erhvervsbygninger, der er tale om at gøre afskrivningsberettigede. Under hensyn hertil foreslår et flertal (udvalget med undtagelse af Groth-Andersen), at de afskriv-